

Beslissing ten gronde 76/2025 van 24 april 2025

Dossiernummer : DOS-2023-04302

Betreft : Klacht betreffende de verwerking van gegevens in het kader van een direct-marketingcampagne

De Geschillenkamer van de Gegevensbeschermingsautoriteit, samengesteld uit de heer Hielke HUMANS, voorzitter, en de heren Yves Pouillet en Frank De Smet, leden;

Gelet op Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 *betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG* (algemene verordening gegevensbescherming), hierna “AVG”;

Gelet op de wet van 3 december 2017 *tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit*, hierna “WOG”;

Gelet op het reglement van interne orde, zoals goedgekeurd door de Kamer van Volksvertegenwoordigers op 20 december 2018 en gepubliceerd in het *Belgisch Staatsblad* op 15 januari 2019;

Gelet op de stukken van het dossier;

Heeft de volgende beslissing genomen inzake:

De klager: X, hierna “de klager”

De verweerders: “Y1”NV, vertegenwoordigd door Gerrit Vandendriessche en Jan Clinck (hierna: “de eerste verweerder”)

“Y2”NV, vertegenwoordigd door Elisabeth Delinte (hierna: “de tweede verweerder”)

I. Feiten en procedure

1. De klacht betreft de verwerking van de persoonsgegevens van de klager door de verweerders, met als uiteindelijke doel het verzenden van direct marketing door Y1 (de eerste verweerder) naar de klager. Y1 (eerste verweerder) verkreeg de betrokken persoonsgegevens via Y2 (tweede verweerder), een media-agentschap gespecialiseerd in direct marketing. Y2 had op haar beurt deze gegevens ontvangen van Z3 (voorheen Z3), een commerciële gegevensmakelaar, die de gegevens oorspronkelijk had verkregen van Z2 (voorheen Z2).
2. Op 18 oktober 2023 dient de klager een klacht in bij de Gegevensbeschermingsautoriteit tegen Y1, Z4, Y2 en Z3.
3. Op 25 oktober 2023 wordt de klacht door de Eerstelijnsdienst ontvankelijk verklaard op grond van de artikelen 58 en 60 WOG en wordt de klacht op grond van artikel 62, §1 WOG overgemaakt aan de Geschillenkamer.
4. Op 11 maart 2024 beslist de Geschillenkamer op grond van artikel 95, §1, 1° en artikel 98 WOG dat het dossier gereed is voor behandeling ten gronde.
5. Op 11 maart 2024 worden de betrokken partijen per aangetekende zending in kennis gesteld van de bepalingen zoals vermeld in artikel 95, §2, alsook van deze in artikel 98 WOG. Tevens worden zij op grond van artikel 99 WOG in kennis gesteld van de termijnen om hun verweermiddelen in te dienen.

De uiterste datum voor ontvangst van de conclusie van antwoord van de verweerder werd daarbij vastgelegd op 16 mei 2024, deze voor de conclusie van repliek van de klager op 6 juni 2024 en deze voor de conclusie van repliek van de verweerder op 27 juni 2024.

6. Op 12 maart 2024 verzoekt Z3 een wijziging van de proceduretaal naar het Frans en een uitstel van de conclusietermijnen.
7. Op 18 maart 2024 geeft Y1 te kennen gebruik te willen maken van de mogelijkheid om te worden gehoord, overeenkomstig artikel 98 WOG.
8. Op 25 maart 2024 verzoekt Y2 eveneens een wijziging van de proceduretaal naar het Frans en een uitstel van de conclusietermijnen.
9. Op 27 maart 2024 stelt de Geschillenkamer aan de partijen voor dat iedere partij zijn conclusie in zijn eigen taal opstelt. Iedere partij staat dan zelf in voor de vertaling van de conclusies van de overige partijen. De uiteindelijke beslissing van de Geschillenkamer zal zowel in het Frans als in het Nederlands worden opgesteld. Voorts beslist de Geschillenkamer de termijnen met twee weken te verlaten, aangezien tot dit schrijven niet duidelijk was in welke taal de conclusies voor iedere partij konden worden ingediend. Hierdoor werden de conclusietermijnen vastgesteld op 6 mei, 27 mei en 17 juni 2024.

10. Op 28 maart 2024 verzoekt Y1 om afzonderlijke conclusietermijnen te voorzien voor Y1 enerzijds en Z3 en Y2 anderzijds.
11. Op 3 april 2024 sluit Y2 zich aan bij het verzoek van Y1 om afzonderlijke conclusietermijnen te voorzien voor iedere verwerende partij.
12. Op 8 april 2024 oordeelt de Geschillenkamer dat het niet noodzakelijk is de conclusietermijnen op te splitsen. De verwerende partijen hebben immers de mogelijkheid om op elkaars conclusies te reageren in de syntheseconclusies, evenals tijdens de hoorzitting. Rekening houdend met de doorgifte van een kopie van het dossier aan de verweerders, past de Geschillenkamer de termijnen een laatste keer aan. Deze worden:
 - Conclusie van antwoord van de verweerders: 16 mei 2024
 - Conclusie van repliek van de klager: 6 juni 2024
 - Conclusie van dupliek van de verweerders: 27 juni 2024
13. Op 16 mei 2024 ontvangt de Geschillenkamer de conclusies van antwoord vanwege de verwerende partijen.
14. Op 6 juni 2024 ontvangt de Geschillenkamer de conclusie van repliek van de klager.
15. Op 27 juni 2024 ontvangt de Geschillenkamer de conclusies van dupliek van de verwerende partijen.
16. Op 28 oktober 2024 worden de partijen ervan in kennis gesteld dat de hoorzitting zal plaatsvinden op 28 november 2024. Om de hoorzitting vlot te laten verlopen, verzoekt de Geschillenkamer de partijen in hun ontvangstbevestiging aan te geven of zij instemmen met een tweetalige hoorzitting in het Nederlands en Frans.
17. Aangezien de Geschillenkamer geen bezwaar ontvangt met betrekking tot een tweetalige hoorzitting informeert zij de partijen op 19 november 2024 dat de hoorzitting tweetalig en zonder tolk zal plaatsvinden. De Geschillenkamer informeert de partijen dat zij, indien zij daartegen alsnog bezwaar willen maken, dit uiterlijk op 22 november 2024 dienen kenbaar moeten maken.
18. Op 26 november 2025 informeert de Geschillenkamer de partijen dat zij wegens overmacht de hoorzitting moet uitstellen naar 17 december 2024.
19. Op 17 december 2025 worden de partijen gehoord door de Geschillenkamer.
20. Op 3 januari 2025 wordt het proces-verbaal van de hoorzitting aan de partijen voorgelegd.
21. Op 8 januari 2025 ontvangt de Geschillenkamer vanwege Z3 enkele opmerkingen met betrekking tot het proces-verbaal, dewelke zij beslist mee op te nemen in haar beraad.

22. Op 9 januari 2025 ontvangt de Geschillenkamer vanwege Y2 en Y1 enkele opmerkingen met betrekking tot het proces-verbaal, dewelke zij beslist mee op te nemen in haar beraad.
23. Op basis van de stukken in het dossier stelt de Geschillenkamer dat Z2 mogelijk derde-belanghebbende is in de zin van 108, § 3, lid 2 WOG, in verband met de mogelijke inbreuken door Z3. Op 31 januari 2024 wordt Z2 per aangetekende zending in kennis gesteld van de bepalingen zoals vermeld in artikel 95, § 2, alsook van deze in artikel 98 WOG. Tevens wordt zij op grond van artikel 98 WOG in kennis gesteld van de mogelijkheid om tussen te komen in de procedure. Zij informeert de overige partijen dat zij, bij de eventuele tussenkomst van Z2, de gelegenheid krijgen daarop te reageren.
24. Op 26 februari 2025 bevestigt Z2 haar tussenkomst als derde-belanghebbende in de procedure.
25. Op 14 maart 2025 ontvangt de Geschillenkamer de conclusie van antwoord vanwege Z2
26. Op 18 maart 2025 ontvangt de Geschillenkamer de conclusie van repliek vanwege de klager.
27. Op 31 maart 2025 meldt Y2 dat zij niet wenst te repliceren.
28. Op 8 april 2025 ontvangt de Geschillenkamer de conclusie van dupliek vanwege Z3.
29. Op 9 april 2025 ontvangt de Geschillenkamer de conclusie van dupliek vanwege Y1.
30. Op 24 april 2025 beslist de Geschillenkamer om het dossier te splitsen in twee afzonderlijke dossiers. Deze beslissing is ingegeven door, enerzijds, de noodzaak om de efficiëntie van de procedure te waarborgen aangezien meerdere verwerende partijen betrokken zijn, en anderzijds door het bestaan van wezenlijke verschillen in de aard van de gegevensverwerkingen die aan de respectieve verweerders ten laste worden gelegd. Terwijl de verwerkingen door Y1 en Y2 zich voornamelijk situeren binnen het kader van direct marketing, betreffen de verwerkingen door Z3 het verhandelen van gegevensbestanden. De Geschillenkamer informeerde de partijen dat de klacht van de klager tegen Y1, Z4 en Y2 zal worden verdergezet met dossiernummer DOS-2023-04302. De klacht van de klager tegen Z3 zal worden verdergezet met dossiernummer DOS-2025-01687. De huidige beslissing betreft DOS-2023-04302.

II. Motivering

II.1. Ten aanzien van Z4

31. Om te beginnen merkt de Geschillenkamer op dat de klacht, bovenop de andere verweerders, ook werd ingediend tegen Z4. Uit de stukken in het dossier blijkt echter dat Z4 als Functionaris voor Gegevensbescherming van Y1 optrad, en niet als

verwerkingsverantwoordelijke of verwerker. Derhalve beslist de Geschillenkamer om de voorliggende klacht, voor zover het gericht is tegen Z4, niet verder te behandelen.

II.2. Ten aanzien van Y1

32. Y1 is een detailhandel voor hooroplossingen. De litigieuze verwerking betreft een direct-marketing campagne van Y1 met de naam “Z1”, waarbij zij via geadresseerde post drukwerk verstuurd naar betrokkenen, waaronder de klager. Zij gebruikte hiervoor adresgegevens die zij via Y2 van Z3 verkreeg.
33. Op 11 maart 2024 werd Y1 per aangetekende zending in kennis gesteld van de bepalingen zoals vermeld in artikel 95, § 2, alsook van deze in artikel 98 WOG. Y1 werd uitgenodigd zich te verweren tegen:
 - a. Mogelijke inbreuk op Artikel 5.1.a) AVG juncto artikel 6 AVG voor het onrechtmatig verkrijgen en verder verkopen van persoonsgegevens;
 - b. Mogelijke inbreuk op Artikel 24.1 AVG wegens het niet afdoende controleren of een dataset rechtmatig tot stand is gekomen.

II.2.1. Betreffende het tweede middel van Y1

34. In hoofddorde verzoekt Y1 de Geschillenkamer om de klacht te seponeren omdat het een nevengeschild is bij een ruimer contractueel geschil. Zij stelt dat een contractuele betwisting tussen Z2 en Z3 de grondslag van de klacht vormt, en dat dit punt door een rechtbank beslecht moet worden. Daarbovenop stelt Y1 dat het geschil zich situeert binnen de regeling inzake telefoongidsen onder de Wet van 13 juni 2005 betreffende de elektronische communicatie, waardoor het Belgisch Instituut voor postdiensten en telecommunicatie (hierna “BIPT”) de bevoegde autoriteit is.
35. De Geschillenkamer verwijst naar haar sepotbeleid, waarin het feit dat een klacht een nevengeschild is bij een ruimer geschil dat moet worden beslecht voor een rechtbank of een andere bevoegde autoriteit, een criterium vormt voor seponering om redenen van opportuniteit. Wanneer dit criterium van toepassing is, beslist de Geschillenkamer om de klacht al dan niet te behandelen afhankelijk van de maatschappelijke en/of persoonlijke impact van de grieven. In het onderhavige geval merkt de Geschillenkamer vooreerst op dat het sepotbeleid de discretionaire bevoegdheid om een zaak al dan niet te behandelen geenszins inperkt. Ten overvloede merkt de Geschillenkamer op dat er sprake is van profilerende activiteiten en op grote schaal verwerkte gegevens bij het versturen van geadresseerde direct-marketing naar een toegespitst doelpubliek, waardoor zij oordeelt dat er een grote maatschappelijke impact is. Derhalve acht de Geschillenkamer het opportuun om deze klacht te behandelen.

36. Aangaande het argument dat de Wet van 13 juni 2005 betreffende de elektronische communicatie van toepassing is, en dat hierdoor het BIPT de bevoegde autoriteit is voor het onderhavige geschil, oordeelt de Geschillenkamer dat de eventuele toepasbaarheid van deze wet geen afbreuk doet aan haar bevoegdheid om toe te zien op de naleving van de AVG¹.
37. Derhalve verwerpt de Geschillenkamer het tweede middel van Y1, waarbij zij verzoekt de klacht te seponeren.

II.2.2. Betreffende de inbreuk op artikel 5.1.a) AVG juncto artikel 6 AVG en artikel 24.1 AVG

Voorafgaande opmerkingen

38. Voorafgaand aan de toetsing van artikel 5.1.a) *juncto* artikel 6 AVG, wenst de Geschillenkamer haar brief van 11 maart 2024 te preciseren. In deze brief nodigde zij Y1 uit om zich te verweren tegen een mogelijke inbreuk van artikel 5.1.a) *juncto* artikel 6 AVG voor “het onrechtmatig verkrijgen en verder verkopen van persoonsgegevens”. Y1 stelt in haar conclusies dat het “verkrijgen” van de persoonsgegevens slechts een bewerking betreft in het kader van een verwerking van persoonsgegevens die in zijn geheel moet worden beoordeeld. Met betrekking tot de mogelijke schending omwille van het onrechtmatig verder verkopen van persoonsgegevens stelt Y1 dat er geen sprake van een schending kan zijn aangezien er in de klacht noch in het administratief dossier enige aanwijzing of bewijs is dat Y1 persoonsgegevens zou hebben verkocht. De Geschillenkamer bevestigt deze interpretatie van artikel 5.1.a) *juncto* artikel 6 AVG, en beoordeelt derhalve de naleving van deze regels wat betreft de gegevensverwerking waarvoor Y1 verwerkingsverantwoordelijke was, in zijn geheel. Hierbij merkt zij eveneens op dat er geen aanwijzingen zijn dat Y1 de gegevens verder zou hebben verkocht.
39. Naast de mogelijke inbreuk op artikel 5.1.a) *juncto* artikel 6.1 AVG, nodigde de Geschillenkamer Y1 in haar brief van 11 maart 2024 uit om zich te verweren tegen een mogelijke inbreuk van artikel 24.1 AVG, en meer bepaald “wegens het niet afdoende controleren of een dataset rechtmatig tot stand is gekomen”. Artikel 24 AVG vereist dat de verwerkingsverantwoordelijke, rekening houdend met de aard, de omvang, de context en het doel van de verwerking, passende technische en organisatorische maatregelen treft om te waarborgen en te kunnen aantonen dat de verwerking in overeenstemming met deze verordening wordt uitgevoerd. Deze verplichting is onlosmakelijk verbonden met artikel 5.2 AVG, waaruit volgt dat de verwerkingsverantwoordelijke verantwoordelijk is voor de naleving van de bepalingen in artikel 5.1 AVG en deze moet kunnen aantonen. Artikel 5.2 en

¹ Zie ook Beslissing ten gronde 19/2021 van 12 februari 2021 van de Geschillenkamer

artikel 24 AVG leggen algemene verantwoordingsplichten en nalevingsvereisten op aan verantwoordelijken voor de verwerking van persoonsgegevens².

40. Hieruit volgt dat de verwerkingsverantwoordelijke volgens artikel 5.1.a) *juncto* artikel 6 AVG, gelezen in samenhang met artikel 5.2 en artikel 24 AVG, moet waarborgen en kunnen aantonen dat de persoonsgegevens worden verwerkt op een wijze die ten aanzien van de betrokkene rechtmatig is. Aangezien artikel 5.1.a) *juncto* artikel 6 AVG mede wordt beoordeeld in het licht van artikel 24 AVG, kiest de Geschillenkamer ervoor de twee grieven in haar brief van 11 maart 2024 samen te beoordelen.

Betreffende de mogelijke schending van artikel 5.1.a) AVG *juncto* artikel 6 AVG en 24 AVG

41. Artikel 5.1.a) AVG bepaalt dat persoonsgegevens op een ten aanzien van de betrokkenen rechtmatige, behoorlijke en transparante wijze moeten worden verwerkt. Voorts bepaalt artikel 6.1 AVG dat de verwerking van persoonsgegevens slechts rechtmatig is indien en voor zover deze rust op één van de in artikel 6.1.a) – f) AVG vastgelegde rechtsgronden. De verwerkingsverantwoordelijke dient voorafgaand aan de verwerking na te gaan of er wordt voldaan aan de voorwaarden van een van deze mogelijke rechtsgronden. Ten slotte moet de verwerkingsverantwoordelijke passende technische en organisatorische maatregelen treffen om te waarborgen en te kunnen aantonen dat de verwerking in overeenstemming met deze verordening wordt uitgevoerd.
42. *In casu* beroept Y1 zich op de rechtsgrond voorzien in artikel 6.1.f) AVG. Deze rechtsgrond bepaalt dat de verwerking rechtmatig is voor zover die “noodzakelijk [is] voor de behartiging van de gerechtvaardigde belangen van de verwerkingsverantwoordelijke of van een derde, behalve wanneer de belangen of de grondrechten en de fundamentele vrijheden van de betrokkene die tot bescherming van persoonsgegevens nopen, zwaarder wegen dan die belangen, met name wanneer de betrokkene een kind is”. De in deze bepaling bedoelde rechtsgrond moet volgens het Hof van Justitie restrictief worden uitgelegd, aangezien de verwerking van persoonsgegevens daardoor rechtmatig kan zijn zonder dat de betrokkene toestemming heeft gegeven³
43. Het Hof van Justitie heeft geoordeeld dat in artikel 6.1.f) AVG drie cumulatieve voorwaarden worden gesteld waaraan moet zijn voldaan opdat de daarin bedoelde verwerkingen van persoonsgegevens rechtmatig zijn, te weten, ten eerste, de behartiging van een gerechtvaardigd belang van de verwerkingsverantwoordelijke of van een derde, ten tweede, de noodzaak van de verwerking van persoonsgegevens voor de behartiging van het

² Arrest van het Hof van Justitie van de Europese Unie van 27 oktober 2022, *Proximus NV tegen Gegevensbeschermingsautoriteit*, C-129/21, ECLI-EU:C:2022:833, punt 81

³ HvJEU, arrest van 4 oktober 2024, *Koninklijke Nederlandse Lawn Tennisbond t. Autoriteit Persoonsgegevens*, C-621/22, ECLI:EU:C:2024:857, punt 31 en aldaar aangehaalde rechtspraak

gerechtvaardigde belang, en, ten derde, de voorwaarde dat de belangen of de grondrechten en de fundamentele vrijheden van de bij de gegevensbescherming betrokken persoon niet zwaarder wegen dan het gerechtvaardigde belang van de verwerkingsverantwoordelijke of van een derde⁴.

44. Volgens Y1 zou er *in casu* geen inbreuk zijn op artikel 5.1.a) AVG juncto artikel 6 AVG voor het onrechtmatig verkrijgen en verder verkopen van persoonsgegevens. Het doeleinde van de verwerking was de “contactopname met nieuwe geïnteresseerden die op basis van hun demografische kenmerken baat kunnen hebben bij een hoortoestel”, en vond plaats op basis van de rechtsgrond gerechtvaardigd belang (artikel 6.1.f) AVG). Het bepalen van deze rechtsgrond werd, samen met een risicoanalyse, voorafgaandelijk aan de verwerking uitgevoerd en gedocumenteerd⁵.
45. Vooreerst stelt Y1 dat zij een gerechtvaardigd belang nastreeft. Zij verwijst hierbij onder andere naar overweging 47 AVG, waarin wordt bepaald dat “De verwerking van persoonsgegevens ten behoeve van direct marketing kan worden beschouwd als uitgevoerd met het oog op een gerechtvaardigd belang”.
46. Voorts stelt Y1 dat zij ook voldeed aan de noodzakelijkheidsvoorwaarde. Zij zou slechts de persoonsgegevens hebben verwerkt die noodzakelijk waren voor het nagestreefde doeleinde (de contact name met prospecten), namelijk: naam, adres, postcode, taal en geslacht. Bovendien was Y1 contractueel slechts gerechtigd om de gegevens één keer te gebruiken.
47. De Geschillenkamer oordeelt dat een diepgaande analyse van met name de derde voorwaarde van toepassing is.
48. De derde voorwaarde houdt in dat de belangen of de grondrechten en de fundamentele vrijheden van de bij de gegevensbescherming betrokken persoon niet zwaarder mogen wegen dan het gerechtvaardigde belang van de verwerkingsverantwoordelijke. Het Hof van Justitie heeft geoordeeld dat deze voorwaarde een afweging van de betrokken tegengestelde rechten en belangen impliceert die in beginsel afhangt van de omstandigheden van het concrete geval. Om deze afweging te maken, biedt overweging 47 van de AVG een belangrijke parameter, aangezien hierin staat dat er rekening moet worden gehouden met de redelijke verwachtingen van de betrokkene op basis van zijn verhouding met de verwerkingsverantwoordelijke. Deze “redelijke verwachtingen” zijn de verwachtingen die de betrokkene kan hebben ten aanzien van de verwerkingen die van zijn gegevens kunnen of zullen worden uitgevoerd, ten aanzien van de gegevens over hem die het voorwerp kunnen zijn van deze verwerkingen, en ten aanzien van de doel(einden)

⁴ HvJEU, arrest van 4 juli 2023, *Meta t. Bundeskartellamt*, C-252/21, ECLI:EU:C:2023:537, punt 106 en aldaar aangehaalde rechtspraak

⁵ Stuk B.1 bij de syntheseconclusies van Y1

waarvoor ze zullen of kunnen worden verwerkt en door wie. Overweging 47 bepaalt ook dat de bestaande verhouding tussen de verwerkingsverantwoordelijke en de betrokkene van invloed is op het bepalen van de redelijke verwachtingen van de betrokkene. Een betrokkene zou bijvoorbeeld redelijkerwijs niet verwachten dat zijn gegevens worden verwerkt door een persoon met wie hij nog nooit contact heeft gehad.

49. Y1 stelt in haar syntheseconclusies dat haar eigen belangen, rekening houdend met de maatregelen die zij heeft voorzien, zwaarder doorwegen dan de rechten van de betrokkenen. In de eerste plaats stelt zij dat de betrokken brief intrusief noch risicovol was voor de rechten van de klager, en dat er in tegendeel een voordeel werd aangeboden (namelijk een gratis gehoorstest). Bovendien zouden de betrokken gegevens niet gevoelig zijn, en was er geen grootschalige verwerking omdat de direct marketing campagne eenmalig werd verstuurd en de gegevens niet gecombineerd werden met gegevens verkregen van andere bronnen.
50. Dienaangaande merkt de Geschillenkamer in de eerste plaats op dat de brieven die werden verstuurd getituleerd werden met “Z1”, hetgeen een initiatief in het publieke belang zou kunnen suggereren aan de betrokkenen. Tijdens de hoorzitting verduidelijkte Y1 echter dat zij geen taak van algemeen belang uitoefende. Hieruit blijkt dat de brief misleidend zou kunnen zijn. In de tweede plaats merkt de Geschillenkamer op dat, hoewel de brief slecht eenmalig werd verstuurd, deze werd verstuurd naar een groep betrokkenen, en dat deze betrokkenen aangeschreven werden op basis van het feit dat zij deel uitmaken van een bepaalde leeftijdscategorie. Deze combinatie kan een gevoel creëren voor de betrokkenen dat als invasief kan worden ervaren.
51. Voorts stelt Y1 dat de klager redelijkerwijs had kunnen verwachten dat hij commerciële brieven zou ontvangen aangezien hij (volgens Z3) toestemming zou hebben gegeven voor het doorverkopen van zijn gegevens voor direct marketingdoeleinden.
52. In deze context herinnert de Geschillenkamer eraan dat artikel 24 AVG bepaalt dat verwerkingsverantwoordelijken passende technische en organisatorische maatregelen moeten treffen teneinde te waarborgen en te kunnen aantonen dat de verwerking van persoonsgegevens wordt uitgevoerd in overeenstemming met de beginselen en verplichtingen bekrachtigd in de AVG. Aldus moet de verwerkingsverantwoordelijke kunnen aantonen dat hij de gerechtvaardigde belangen die hij behartigt heeft afgewogen tegen de rechten en vrijheden van de betrokkenen en dat deze afweging in zijn voordeel uitvalt. In voorkomend geval moet de verwerkingsverantwoordelijke ook kunnen aantonen dat hij waarborgen heeft ingebouwd (bijvoorbeeld technische en organisatorische maatregelen)

om ervoor te zorgen dat de rechten en vrijheden van de betrokkenen niet zwaarder wegen dan de gerechtvaardigde belangen⁶.

53. Y1 stelt dat zij passende technische en organisatorische maatregelen nam conform artikel 24.1 AVG. Ten eerste, had zij contractuele garanties van Y2 dat de adresgegevens conform de AVG gebruikt konden worden door Y1. In artikel 8 van de Algemene Voorwaarden van Y2 werd dan ook opgenomen dat zij “alle redelijke maatregelen [neemt] om zich ervan te verzekeren dat haar bronpartners die bepalingen van de AVG naleven, meer bepaald door hen een schriftelijke bevestiging hierover te vragen”⁷. Een verder nazicht van de contractuele afspraken tussen Y2 en haar bronpartners (i.e. Z3) was volgens Y1 niet nodig omdat zij geen contractuele relatie had met deze partijen, en omdat zij op basis van de wettelijke verplichtingen van Z3 en Z2 een wettig vertrouwen mocht hebben dat de klager toestemming had gegeven voor de verwerking van zijn persoonsgegevens. Voorts stelt Y1 dat zij gebruik maakte van de Robinson-lijst zodat zij geen brieven verstuurde naar personen die daarmee aangeven geen geadresseerde reclame meer wensen te ontvangen. Ten derde verwijst Y1 naar de risicoanalyse en de mitigerende maatregelen die zij heeft genomen in het kader van de belangenafweging (zie hierboven), en ten vierde verwijst Y1 naar het feit dat een Functionaris voor Gegevensbescherming (Z4) haar geadviseerd heeft over de risico’s bij de gegevensverwerking⁸. Ten slotte stelt Y1 dat de onrechtmatige verwerking een gevolg is van een contractuele wanprestatie of een contractueel dispuut tussen Z2 en Z3, waarvan Y1 geen kennis kon hebben. Zij stelt dat geel enkele organisatorische maatregel redelijkerwijze ter beschikking was om zich hiervan te kunnen vergewissen⁹.
54. Als verwerkingsverantwoordelijke is Y1 volgens de Geschillenkamer echter verplicht om zelf te kunnen aantonen dat haar verwerking van persoonsgegevens op een geldige rechtsgrond kon berusten. De Geschillenkamer heeft in het verleden¹⁰ bepaald dat het niet volstaat om zich als verwerkingsverantwoordelijke louter te beroepen op de vermeende ‘regulariteit’ van aangekochte persoonsgegevens of databanken. Het is immers de verantwoordelijkheid van de verwerkingsverantwoordelijken om, alvorens zij met intermediaire organisaties samenwerken om hun marketingcampagnes te verbeteren door bij hen persoonsgegevens op te vragen waarover zij nog niet beschikken, zich te vergewissen van de herkomst van de gegevens, na te gaan hoe ze werden verzameld, op welke rechtsgrond, door wie, voor welke doeleinden, gedurende welke termijn en voor welke

⁶Aanbeveling 01/2025 over de verwerking van persoonsgegevens bij direct marketing, <https://www.gegevensbeschermingsautoriteit.be/publications/aanbeveling-01-2025-over-de-verwerking-van-persoonsgegevens-bij-direct-marketing.pdf>

⁷ Stuk B.2 bij de syntheseconclusies van Y1

⁸ Stuk B.1 bij de syntheseconclusies van Y1

⁹ Punt 70 van de syntheseconclusies van Y1

¹⁰ Beslissing ten gronde 137/2021 van 8 december 2021, § 36 en 37, beschikbaar via <https://www.gegevensbeschermingsautoriteit.be/publications/beslissing-ten-gronde-nr.-137-2021.pdf>

verwerkingen. De verwerkingsverantwoordelijke kan zich niet beperken tot het opnemen van een clause in de overeenkomst met de gegevensmakelaar waarin wordt bepaald dat de makelaar de verplichting heeft om gegevens te verstrekken in overeenstemming met de wetgeving inzake gegevensbescherming (of een andere verplichting met dezelfde of soortgelijke strekking). Het bestaan van een dergelijke clause is niet voldoende om de verantwoordelijkheid van de verwerkingsverantwoordelijke uit te sluiten in geval van een of meerdere schendingen van de AVG¹¹.

55. Dit impliceert niet dat de verwerkingsverantwoordelijke verplicht is om de naleving van de AVG bij derde partijen na te gaan. Echter is zij wel verplicht om maatregelen te nemen om haar eigen naleving van de AVG te waarborgen, hetgeen impliceert dat zij in bepaalde omstandigheden rekening moet houden met de verwerking van persoonsgegevens in haar volledigheid, en vooral met betrekking op de oorspronkelijke verzameling van de persoonsgegevens. Dit is namelijk een essentieel element om te kunnen nagaan dat de betrokkene redelijkerwijs de verwerking van zijn persoonsgegevens kon verwachten, en als gevolg, of de verwerking *in casu* rechtmatig op artikel 6.1.f) AVG kon worden gebaseerd.
56. In het onderhavige geval stelt Y1 dat de klager zijn toestemming zou hebben gegeven bij de oorspronkelijke verzameling van zijn gegevens. Op basis hiervan stelt zij dat de verwerking door Y1 binnen de redelijke verwachtingen van de betrokkene zou vallen.
57. De Geschillenkamer stelt allereerst vast dat Y1 geen concreet bewijs aanvoert voor deze stelling. Indien zij zich beroept op een veronderstelde toestemming in een eerdere fase van de gegevensverwerkingsketen, rust op haar als verwerkingsverantwoordelijke de plicht om deze toestemming aan te tonen. Het louter verwijzen naar verklaringen en contractuele afspraken met tussenpersonen (Y2 en Z3) volstaat niet.
58. Ten tweede, en ten overvloede, herinnert de Geschillenkamer eraan dat het enkele feit dat een betrokkene op enig moment toestemming heeft gegeven voor een verwerking, geen automatische legitimatie vormt voor latere verwerkingen. Toestemming in de zin van artikel 4, punt 11, AVG moet steeds vrij, specifiek, geïnformeerd en ondubbelzinnig zijn, en geldt slechts binnen het kader waarvoor zij daadwerkelijk is verleend.
59. Bijgevolg kan het beroep op vermeende eerdere toestemming zonder bewijs hiervan geen draagkrachtige grond opleveren om te concluderen dat de verwerking *in casu* viel binnen de redelijke verwachtingen van de betrokkene. Gelet op het voorgaande oordeelt de Geschillenkamer dat Y1 niet aantoont dat de verwerking van persoonsgegevens redelijkerwijs te verwachten was door de klager.

¹¹Beslissing 163/2022 van 16 november 2022, § 25, beschikbaar via de volgende link: <https://www.gegevensbeschermingsautoriteit.be/publications/beslissing-ten-gronde-nr.-163-2022.pdf>.

60. Daaruit volgt ook dat Y1 niet heeft aangetoond dat haar belang zwaarder weegt dan de belangen en grondrechten van de betrokkenen. Aangezien de drieledige toets voor het verwerken van gegevens op basis van een gerechtvaardigd belang cumulatieve voorwaarden betreft, is het niet nodig om na te gaan of Y1 voldoet aan de overige twee voorwaarden van artikel 6.1.f) AVG. Het Marktenhof heeft in dat verband reeds geoordeeld dat als er niet wordt voldaan aan één van de drie elementen van de drieledige toets, de Geschillenkamer correct kan motiveren dat artikel 6.1.f) AVG geen mogelijke rechtsgrond kan uitmaken¹².
- 61. In deze omstandigheden moet worden geoordeeld dat Y1 niet aantoont dat haar belang zwaarder weegt dan de belangen en grondrechten van de betrokkenen, zodat de verwerking niet onder artikel 6.1.f) AVG kan vallen. Aldus heeft zij de verplichtingen opgelegd door artikelen 5.1.a), 6.1 en 24 AVG geschonden.**

II.3. Ten aanzien van Y2

62. Y2 is een media agentschap dat gespecialiseerd is in direct marketing. In het onderhavige geval trad zij op als tussenpersoon tussen haar klant, Y1, en Z3, een bedrijf dat adressenbestanden aanbiedt.
63. Op 11 maart 2024 werd Y2 per aangetekende zending in kennis gesteld van de bepalingen zoals vermeld in artikel 95, § 2, alsook van deze in artikel 98 WOG. Zij werd uitgenodigd zich te verweren tegen:
- a. Mogelijke inbreuk op Artikel 5.1.a) AVG juncto artikel 6 AVG voor het onrechtmatig verkrijgen en verder verkopen van persoonsgegevens;
 - b. Mogelijke inbreuk op Artikel 24.1 AVG wegens het niet afdoende controleren of een dataset rechtmatig tot stand is gekomen;
 - c. Mogelijke inbreuk op artikel 12.2-4 AVG *juncto* artikel 15 en 17 AVG wegens het uitblijven van antwoord op verzoeken van de klager.
64. Y2 stelt vooreerst dat zij geen verwerkingsverantwoordelijke was voor de verwerking. Zij zou louter als tussenpersoon hebben opgetreden, hetgeen inhoudt dat zij het adressenbestand dat Z3 naar haar doorstuurde overdroeg aan Y1. Dit bestand werd niet gewijzigd of geopend door Y2, en werd verwijderd zodra Y1 de ontvangst ervan bevestigde. Het doel van de verwerking was, volgens Y2, om Y1 in staat te stellen de contactgegevens van potentiële klanten te verkrijgen om een direct-marketingcampagne uit te voeren per post. Hierdoor zou Y1 het doel en de middelen hebben vastgesteld, waardoor Y2 slechts als verwerker optrad. De Geschillenkamer volgt deze redenering niet.

¹² Hof van Beroep van Brussel, 19de Kamer, Sectie Marktenhof, arrest van 14 juni 2023, NMBS t. GBA, 2022/AR/723, punt

65. De AVG definieert een “verwerkingsverantwoordelijke” als de entiteit die, alleen of samen met anderen, het doel van en de middelen voor de verwerking van persoonsgegevens vaststelt¹³. De EDPB heeft verduidelijkt dat het concept van verwerkingsverantwoordelijke betrekking heeft op de impact van de verwerkingsverantwoordelijke op de verwerking van gegevens, gebaseerd op een beslissingsbevoegdheid of controle over de verwerkingsactiviteiten. Zulke controle kan voortkomen uit wettelijke bepalingen, voortvloeien uit een impliciete bevoegdheid of gegrond zijn op de uitoefening van een feitelijke invloed¹⁴. Deze analyse vereist een feitelijke beoordeling¹⁵, waarbij bestaande regelingen getoetst worden aan de feitelijke omstandigheden van de relatie tussen de partijen¹⁶.
66. *In casu* blijkt uit de stukken in het dossier dat Y2 wel degelijk haar eigen doel had bij de verwerking, namelijk het verzamelen en beschikbaar stellen van gegevens aan haar klanten, en dat zij dit doel zelf bepaalde. Bovendien bepaalde zij ook zelf de middelen voor de verwerking, met name de manier waarop zij de gegevens ontving en doorgaf aan Y1. Aldus oordeelt de Geschillenkamer dat Y2 verwerkingsverantwoordelijke was voor het bekomen van persoonsgegevens van Z3, en het doorgeven van deze gegevens aan Y1.

II.3.1. Betreffende de inbreuk op artikel 5.1.a) AVG juncto artikel 6 AVG en artikel 24.1 AVG

67. De Geschillenkamer nodigde Y2 uit om zich te verweren tegen mogelijke inbreuken op artikel 5.1.a) *juncto* artikel 6.1 AVG, en artikel 24.1 AVG. Artikel 5.1.a) AVG bepaalt dat persoonsgegevens op een ten aanzien van de betrokkenen rechtmatige, behoorlijke en transparante wijze moeten worden verwerkt. Voorts bepaalt artikel 6.1 AVG dat de verwerking van persoonsgegevens slechts rechtmatig is indien en voor zover deze rust op één van de in artikel 6.1.a) – f) AVG vastgelegde rechtsgronden. De verwerkingsverantwoordelijke dient voorafgaand aan de verwerking na te gaan of er wordt voldaan aan de voorwaarden van een van deze mogelijke rechtsgronden. Ten slotte moet de verwerkingsverantwoordelijke passende technische en organisatorische maatregelen treffen om te waarborgen en te kunnen aantonen dat de verwerking in overeenstemming met deze verordening wordt uitgevoerd.

¹³ Artikel 4(7) van de AVG.

¹⁴ EDPB Richtsnoeren 07/2020 over de begrippen “verwerkingsverantwoordelijke” en “verwerker” in de AVG, 7 juli 2021, https://edpb.europa.eu/system/files/2023-10/edpb_guidelines_202007_controllerprocessor_final_nl.pdf, randnummer 20 e.v.

¹⁵ EDPB Richtsnoeren 07/2020 over de begrippen “verwerkingsverantwoordelijke” en “verwerker” in de AVG, 7 juli 2021, https://edpb.europa.eu/system/files/2023-10/edpb_guidelines_202007_controllerprocessor_final_nl.pdf, randnummer 12.

¹⁶ EDPB Richtsnoeren 07/2020 over de begrippen “verwerkingsverantwoordelijke” en “verwerker” in de AVG, 7 juli 2021, https://edpb.europa.eu/system/files/2023-10/edpb_guidelines_202007_controllerprocessor_final_nl.pdf, randnummer 52.

68. Artikel 24 AVG vereist dat de verwerkingsverantwoordelijke, rekening houdend met de aard, de omvang, de context en het doel van de verwerking, passende technische en organisatorische maatregelen treft om te waarborgen en te kunnen aantonen dat de verwerking in overeenstemming met deze verordening wordt uitgevoerd. Deze verplichting is onlosmakelijk verbonden met artikel 5.2 AVG (zie randnummer 39), waaruit volgt dat de verwerkingsverantwoordelijke verantwoordelijk is voor de naleving van de bepalingen in artikel 5.1 AVG en deze moet kunnen aantonen. Artikel 5.2 en artikel 24 AVG leggen algemene verantwoordingsplichten en nalevingsvereisten op aan verantwoordelijken voor de verwerking van persoonsgegevens¹⁷. Hieruit volgt dat de verwerkingsverantwoordelijke volgens artikel 5.1.a) *juncto* artikel 6 AVG, gelezen in samenhang met artikel 5.2 en artikel 24 AVG, moet waarborgen en kunnen aantonen dat de persoonsgegevens worden verwerkt op een wijze die ten aanzien van de betrokkene rechtmatig is. Aangezien artikel 24 AVG de toepassing van artikel 5.1.a) *juncto* artikel 6 AVG informeert, oordeelt de Geschillenkamer dat zij de twee grieven in haar brief van 11 maart 2024, samen dient te beoordelen.
69. Y2 stelt dat haar verwerking van de persoonsgegevens van de klager *in casu* rechtmatig was op basis van artikel 6.1.f) AVG, hetgeen bepaalt dat “de verwerking [noodzakelijk is] voor de behartiging van de gerechtvaardigde belangen van de verwerkingsverantwoordelijke of van een derde” (onderstreping van Y2). Y2 zou de gegevens hebben verwerkt met het oog op de legitieme belangen van Y1 (het gebruik van de gegevens om een direct marketing campagne uit te voeren).
70. Het Hof van Justitie heeft geoordeeld dat in artikel 6.1.f) AVG drie cumulatieve voorwaarden worden gesteld waaraan moet zijn voldaan opdat de daarin bedoelde verwerkingen van persoonsgegevens rechtmatig zijn, te weten, ten eerste, de behartiging van een gerechtvaardigd belang van de verwerkingsverantwoordelijke of van een derde, ten tweede, de noodzaak van de verwerking van persoonsgegevens voor de behartiging van het gerechtvaardigde belang, en, ten derde, de voorwaarde dat de belangen of de grondrechten en de fundamentele vrijheden van de bij de gegevensbescherming betrokken persoon niet zwaarder wegen dan het gerechtvaardigde belang van de verwerkingsverantwoordelijke of van een derde¹⁸.
71. De Geschillenkamer oordeelt dat een diepgaande analyse van met name de derde voorwaarde van toepassing is.
72. Y2 stelt dat zij de belangen van de betrokkenen heeft afgewogen tegen die van Y1 door, met name, na te gaan dat de gegevens op rechtmatige wijze door Z3 waren verkregen, af te

¹⁷ Arrest van het Hof van Justitie van de Europese Unie van 27 oktober 2022, *Proximus NV tegen Gegevensbeschermingsautoriteit*, C-129/21, ECLI-EU:C:2022:833, punt 81

¹⁸ HvJEU, arrest van 4 juli 2023, *Meta t. Bundeskartellamt*, C-252/21, ECLI:EU:C:2023:537, punt 106 en aldaar aangehaalde rechtspraak

spreken dat Y1 de gegevens niet zou gebruiken voor een ander doel dan waarvoor ze werden gehuurd, slechts een eenmalig gebruik van de gegevens toe te staan, en af te spreken dat de gegevens niet aan derden zouden worden doorgegeven.

73. Om zich ervan te vergewissen dat de gegevens die aangeleverd werden door Z3 in overeenstemming met de verplichtingen van de AVG waren, heeft Y2 de algemene voorwaarden van Z3 geraadpleegd, waaruit zou blijken dat de gegevensverwerking wordt uitgevoerd in overeenstemming met de geldende wettelijke bepalingen. Bovendien zou Z3 zelf hebben aangegeven dat de gegevens in overeenstemming met de geldende wettelijke bepalingen werden verzameld, en meer bepaald op basis van de toestemming van de betrokkenen.
74. Zoals reeds in deel II.2.2 van deze beslissing wordt toegelicht, kan een verwerkingsverantwoordelijke zich niet beperken tot het verwijzen naar stellingen van een gegevensmakelaar, of het opnemen van een clausule in de overeenkomst met een gegevensmakelaar waarin wordt bepaald dat de makelaar de verplichting heeft om gegevens te verstrekken in overeenstemming met de wetgeving inzake gegevensbescherming. Iedere verwerkingsverantwoordelijke is zelf verplicht om zich met name te vergewissen van de herkomst van de gegevens, en om na te gaan hoe ze werden verzameld, op welke rechtsgrond, door wie, voor welke doeleinden, gedurende welke termijn en voor welke verwerkingen. Zonder deze informatie kan de verwerkingsverantwoordelijke niet overeenkomstig artikel 24.1 AVG aantonen dat de verwerking in overeenstemming met deze verordening wordt uitgevoerd.
75. Y2 toont niet aan dat de klager redelijkerwijs kon verwachten dat zijn gegevens via een gegevensmakelaar zouden worden doorgegeven aan een derde partij voor een direct-marketingcampagne, uitgevoerd door een commerciële onderneming waarmee hij geen voorafgaand contact mee had. De Geschillenkamer herhaalt dat de belangen en de grondrechten van de betrokkenen met name zwaarder kunnen wegen bij verwerkingen waarin de betrokkenen redelijkerwijs geen verdere verwerking verwachten (zie overweging 47 AVG), zoals in het onderhavige dossier het geval is.
76. In het licht van het bovenstaande, oordeelt de Geschillenkamer dat Y2 niet heeft aangetoond dat het belang van Y1 zwaarder weegt dan de belangen en grondrechten van de betrokkenen. Aangezien de driedelige toets voor het verwerken van gegevens op basis van een gerechtvaardigd belang cumulatieve voorwaarden betreft, is het niet nodig om na te gaan of de verweerder voldoet aan de overige twee voorwaarden van artikel 6.1.f) AVG. Het Marktenhof heeft in dat verband reeds geoordeeld dat als er niet wordt voldaan aan één van

de drie elementen van de driedelige toets, de Geschillenkamer correct kan motiveren dat artikel 6.1.f) AVG geen mogelijke rechtsgrond kan uitmaken¹⁹.

- 77. In deze omstandigheden moet worden geoordeeld dat Y2 niet aantoont dat het belang van Y1 zwaarder weegt dan de belangen en grondrechten van de betrokkenen, zodat de verwerking niet onder artikel 6.1.f) AVG kan vallen. Aldus heeft zij de verplichtingen opgelegd door artikelen 5.1.a), 6.1 en 24 AVG geschonden.**

II.3.2. Betreffende de inbreuk op artikel 12.2-4 AVG juncto artikel 15 en 17 AVG

78. De klager oefende op 10 oktober 2022 zijn rechten op inzage en gegevenswissing uit per brief aan Y2. Y2 stuurde deze brief door naar Z3, die hierop antwoordde op 12 oktober 2022. Op 4 november 2022 verzocht de klager aan Y1, Z3 en Y2 om zijn gegevens te wissen op basis van artikel 17 AVG, alsmede om informatie over de maatregelen die zijn genomen om dit te bereiken. Y2 nam contact op met Y1 en Z3 om zich ervan te vergewissen dat zij zouden antwoorden op de klager. Z3 antwoordde op 7 november 2022, en Y1 antwoordde op 29 november 2022.
79. Uit de feiten in het dossier blijkt echter dat Y2 niet zelf antwoordde op de verzoeken van de klager. **Dit vormt een inbreuk op artikel 12.3 AVG, dat het volgende bepaalt:** “De verwerkingsverantwoordelijke verstrekt de betrokkene onverwijld en in ieder geval binnen een maand na ontvangst van het verzoek krachtens de artikelen 15 tot en met 22 informatie over het gevolg dat aan het verzoek is gegeven...”
- 80. In deze omstandigheden moet worden geoordeeld dat Y2 de verplichtingen opgelegd door artikelen 12.3 AVG, juncto artikel 15 en 17 AVG heeft geschonden.**

III. Maatregelen

81. Krachtens artikel 100 van de WOG heeft de Geschillenkamer de bevoegdheid om:
- 1° een klacht te seponeren;
 - 2° de buitenvervolginstelling te bevelen;
 - 3° een opschorting van de uitspraak te bevelen;
 - 4° een schikking voor te stellen;
 - 5° waarschuwingen en berispingen te formuleren;
 - 6° te bevelen dat wordt voldaan aan de verzoeken van de betrokkene om zijn rechten uit te oefenen;

¹⁹ Hof van Beroep van Brussel, 19de Kamer, Sectie Marktenhof, arrest van 14 juni 2023, NMBS t. GBA, 2022/AR/723, punt

- 7° te bevelen dat de betrokkene in kennis wordt gesteld van het veiligheidsprobleem;
- 8° te bevelen dat de verwerking tijdelijk of definitief wordt bevroren, beperkt of verboden;
- 9° te bevelen dat de verwerking in overeenstemming wordt gebracht;
- 10° de rechtzetting, de beperking of de verwijdering van gegevens en de kennisgeving ervan aan de ontvangers van de gegevens te bevelen;
- 11° de intrekking van de erkenning van certificatie-instellingen te bevelen;
- 12° dwangsommen op te leggen;
- 13° administratieve geldboeten op te leggen;
- 14° de opschorting van grensoverschrijdende gegevensstromen naar een andere Staat of een internationale instelling te bevelen;
- 15° het dossier over te dragen aan het parket van de procureur des Konings te Brussel, die het in kennis stelt van het gevolg dat aan het dossier wordt gegeven;
- 16° geval per geval te beslissen om haar beslissingen bekend te maken op de website van de Gegevensbeschermingsautoriteit.

III.1. Ten aanzien van Y1

82. De Geschillenkamer oordeelt dat Y1 inbreuk maakte op artikel 5.1.a) AVG *juncto* artikel 6 AVG en artikel 24.1 AVG. Hierbij merkt zij op dat de gegevensverwerking eenmalig was, en dat Y1 stelt de gegevens in de tussentijd te hebben verwijderd. Dit overwegende, beslist de Geschillenkamer Y1 op grond van artikel 100, § 1, 5° WOG een berisping op te leggen.

III.2. Ten aanzien van Y2

83. De Geschillenkamer oordeelt dat Y2 inbreuk maakte op op artikel 5.1.a) AVG *juncto* artikel 6 AVG en artikel 24.1 AVG, en artikel 12.3 AVG, *juncto* artikel 15 en 17 AVG. Hierbij merkt zij op dat de gegevensverwerking eenmalig was, en dat Y2 stelt de gegevens in de tussentijd te hebben verwijderd. Dit overwegende, beslist de Geschillenkamer Y2 op grond van artikel 100, § 1, 5° WOG een berisping op te leggen.

IV. Publicatie van de beslissing

84. Gelet op het belang van transparantie met betrekking tot de besluitvorming van de Geschillenkamer, wordt deze beslissing gepubliceerd op de website van de Gegevensbeschermingsautoriteit. Het is evenwel niet nodig dat daartoe de identificatiegegevens van de partijen rechtstreeks worden bekendgemaakt.

OM DEZE REDENEN,

beslist de Geschillenkamer van de Gegevensbeschermingsautoriteit, na beraadslaging, om:

- de eerste verweerder, op grond van artikel 100, § 1, 5° WOG een **berisping** op te leggen voor de inbreuk op artikel 5.1.a) AVG *juncto* artikel 6 AVG en artikel 24.1 AVG;
- de tweede verweerder, op grond van artikel 100, § 1, 5° WOG een **berisping** op te leggen voor de inbreuk op artikel 5.1.a) AVG *juncto* artikel 6 AVG en artikel 24.1 AVG, alsmede voor de inbreuk op artikel 12.3 AVG, *juncto* artikel 15 en 17 AVG.

Op grond van artikel 108, § 1 van de WOG, kan binnen een termijn van dertig dagen vanaf de kennisgeving tegen deze beslissing beroep worden aangetekend bij het Marktenhof (hof van beroep Brussel), met de Gegevensbeschermingsautoriteit als verweerder.

Een dergelijk beroep kan worden aangetekend middels een verzoekschrift op tegenspraak dat de in artikel 1034ter van het Gerechtelijk Wetboek opgesomde vermeldingen dient te bevatten²⁰. Het verzoekschrift op tegenspraak dient te worden ingediend bij de griffie van het Marktenhof overeenkomstig artikel 1034^{quinqies} van het Ger.W.²¹, dan wel via het e-Deposit informaticasysteem van Justitie (artikel 32ter van het Ger.W.).

(Get). Hielke HJMAN

Voorzitter van de Geschillenkamer

²⁰ Het verzoekschrift vermeldt op straffe van nietigheid:

- 1° de dag, de maand en het jaar;
- 2° de naam, voornaam, woonplaats van de verzoeker en, in voorkomend geval, zijn hoedanigheid en zijn rijksregister- of ondernemingsnummer;
- 3° de naam, voornaam, woonplaats en, in voorkomend geval, de hoedanigheid van de persoon die moet worden opgeroepen;
- 4° het voorwerp en de korte samenvatting van de middelen van de vordering;
- 5° de rechter voor wie de vordering aanhangig wordt gemaakt;
- 6° de handtekening van de verzoeker of van zijn advocaat.

²¹ Het verzoekschrift met zijn bijlage wordt, in zoveel exemplaren als er betrokken partijen zijn, bij aangetekende brief gezonden aan de griffier van het gerecht of ter griffie neergelegd.